

İzmir Barosu Yasa Komisyonu, Adalet Bakanlığınca hazırlanan “Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu Tasarısı”nı incelenmiş ve aşağıdaki önerileri getirmiştir:

Adalet Bakanlığının hazırlamış olduğu, "Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu Tasarısı" ile "arbuluculuk (mediation - mediasyon)" sisteminin, yakın zamanda hukuk sistemimize girmesine ilişkin çalışmalar yürütülmektedir.

Adalet Bakanlığınca, Avusturya Federal Kanunu model alınarak hazırlanan *Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanun Tasarısına* göre, üzerinde serbestçe tasarruf edebilecekleri işlerden kaynaklanan hukuk uyuşmazlıklarında taraflar isterlerse hakim önüne gitmeden veya davanın görülmesi sırasında "arbulucu" (mediatör) önünde uzlaşacak, arbulucu önünde uzlaşmayan taraflar, daha sonra mahkemeye gidebilecekler veya açılmış davaya devam edebileceklerdir.

Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanun Tasarısına, mahkemelerin yönlendirdiği arbuluculuk sürecinin tamamlanması gereken azami süreye ilişkin bir hüküm bulunması gerektiği düşüncesindeyiz. Davanın ne kadar bekletileceğini de belirli hale getirecek olması nedeniyle, azami bir süre öngörülmesinin uygun olacağı düşünülmüştür.

Sav -savunma- hüküm diyalektiğinde adil, gerçeği tespit eden karara ulaşılması süreci bakımından sav kadar savunmanın da önemli olduğu şüpheden uzaktır. Bu bakımdan hak arayan ve bunun için yargı organına başvuran vatandaşın ister kamu hukuku ister özel hukuk nitelikli olsun çözümü için mahkemeye başvurduğu uyuşmazlık bakımından hukuk devletine yaraşır yargı faaliyetinin icra olunması ve adil kararın tesisi noktasında, avukat (savunma) hakkı ondan esirgenmemelidir. Devlet bu hususta Anayasa m.36 gereği yargısal temel hakkın yaşama geçirilebilmesinden sorumludur. Bu bağlamda ceza hukukundaki zorunlu müdafilik sistemi gibi özel hukuk uyuşmazlıklarında da avukatla temsil zorunluluğunu, adli yardım sistemini yaşama geçirmek, Devlete düşen bir pozitif yükümlülüktür.¹

Adalete erişim olanaklarının yeterince etkinleştirilmemesi toplumda adalet sistemine ve dolayısıyla devlete karşı duyulan güvenin sarsılmasına yol açabilir.

Adalet hizmetlerinin toplumun tüm kesimlerine eksiksiz ve adil olarak ulaştırılmasını sağlayacak bir sistemin oluşturulması hukuk devletinin gereklerinden biridir. Özellikle dezavantajlı (çocuklar, kadınlar, engelliler, yaşlılar ve yoksullar) kesimlerle ilgili uyuşmazlıkların amacına uygun bir şekilde çözülmesi için geliştirilen önlemler adalete erişimin önemli bir parçasını oluşturmaktadır.

Bu kapsamda adalete erişimin kolaylaştırılması, Avrupa Birliği, Avrupa Konseyi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin de temel öncelikleri arasında yer almaktadır.

Ülkemizde adalete erişim, Anayasa'da anlamını bulan hak arama hürriyeti ve sosyal hukuk devleti kavramı ile güvence altına alınmıştır.

Bu kapsamda, adalete erişimin kolaylaştırılması için zorunlu müdafilik, alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemleri, hukuk davalarında adli yardım gibi müesseseler geliştirilmiş ise de henüz bazı konularda istenilen seviyeye gelindiğini söylemek mümkün değildir.

¹ Meral SUNGURTEKİN ÖZKAN, *Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt 11, Özel Sayı Yıl, 2009,s.567*

Hukuk ve ceza yargılamasında adli yardıma ilişkin farklı alanlarda düzenlemeler bulunmakta olup, kamu kaynaklarının daha etkin ve verimli kullanılması da göz önünde bulundurularak sistemin sadeleştirilerek etkinleştirilmesi düşünülmektedir.²

Alman Usul Yasası (ZPO)'nun 78. maddesi asliye hukuk mahkemeleri ile tüm yüksek mahkemelerde taraflar kendilerini avukatla temsil etmek zorundadırlar. Benzer kural Alman Federal Avukatlık Kanununda da yer almaktadır. (BRAO)'nun 78. paragrafı. Avusturya Usul Yasasının 27. maddesi de avukatla takip zorunluluğunu düzenlemektedir. Keza Alman Anayasa Mahkemesi de avukatla temsil zorunluluğunun hak arama hürriyetinin teminatı olduğunu belirtmektedir.

Yukarıda belirtilen hususlar dikkate alınarak hukuk sistemimiz içerisinde savunmanlığın daha etkin bir hale getirilmesine ilişkin yasal düzenlemelerin yapılması gereği bulunmaktadır. Bu durumu görmezden gelinerek getirilmeye çalışılacak her çözüm yeni sorunların ortaya çıkmasını tetiklemekten öte bir işleve sahip olmayacaktır.

Bu nedenle Avusturya Federal Kanunu model alınarak hazırlanan *Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanun Tasarısı* uygulandığı yerin diğer düzenlemelerine de dikkat çekmek isteriz. Avusturya Usul Yasasının 27. maddesi de avukatla takip zorunluluğunu düzenlemektedir avukatlık sistemine de ve diğer uygulama sorunlarına getirilecek çözümler ile tasarının uygulanabileceğini düşünmekteyiz.

İzmir Barosu Yasa Komisyonu farklı gerekçeler ile tasarımı eleştirmişlerdir. Komisyonumuzda üç görüş oluşmuştur.

1- Komisyonda ki bir görüş tasarıya tamamen karşı çıkmışlardır, tasarının Anayasanın Cumhuriyetin niteliklerini düzenleyen 2.maddesine, Değiştirilemeyecek hükümleri düzenleyen 4.maddesine, Devletin temel amaç ve görevlerini düzenleyen 5.maddesine, Egemenliği düzenleyen 6.maddesine, Yargı yetkisini düzenleyen 9.maddesine, Kanun önünde eşitlik ilkesini düzenleyen 10.maddesine, Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğünü düzenleyen 11.maddesine aykırılık taşıdığı görüşü ileri sürülmüştür.

2-Diğer bir görüş ise temel olarak arabuluculuk faaliyetinin hukukçular tarafından yapılmasını, arabuluculuk seçileceklerin asgari yaş düzenlemesi getirilmesini bu yaşın 28-30 yaşını dan gün almış kişiler arasından seçilmesini, eğitim kurumlarının özel kurumlar olmaması gerektiği bu eğitimin üniversiteler yada Türkiye Barolar Birliği gibi kurumlarca verilmesi gerektiği ve arabulucuların görev ve yetki sınırı ile görev sürelerinin belirlenmesi, belirli zamanlarda arabulucuların tekrar sınava girişin zorunlu tutulması gerektiği düşüncesini ileri sürmüşlerdir.

3- Üçüncü bir görüş ise arabuluculuk faaliyetinin yalnızca ticari işler de ve tacirler arasında yapılması gerektiği, arabulucular için asgari yaş düzenlenmesini olması hukukçular dışında kişilerinde uzmanlık alanları belirtilmek ve il bazında olmak kaydıyla arabuluculuk yapabilecekleri ve kurulun oluşumunun katılımcılar arasına yerel yönetimden temsilciler ile diğer bazı odaların, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB), Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli mali Müşavirler Odaları Birliği (TÜRMOB), Türkiye Ziraat Odaları Birliği'ne (TZOB) yer alması gerektiği düşüncesi ileri sürülmüştür.

² Adalet Bakanlığı Yargı Reformu Stratejisi 2009 s.34d

Tüm bu görüşler birlikte değerlendirildiğinde *Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanun Tasarısı* eleştirilerimiz kanun maddesi bazında değerlendirilmiş ve tasarının eleştirisi aşağıda sunulmuştur.

Adalet daha kolay erişilmesini, Mahkemelerin iş yükünün azaltılmasını, uyuşmazlıkların basit, hızlı ve daha düşük maliyetle çözülmesini sağlayacağı varsayımı üzerinden değerlendirildiğinde tasarı olumlu düşünülse de arabuluculuğun kapsamı, arabulucu olabilecek kişilerin niteliği, arabuluculuk eğitimi ve sınavı bağlamında bazı endişelerimiz de bulunmaktadır. Şöyle ki;

Mevcut Yasa tasarısında;

Uygulama alanı

1.Madde;

Medeni Hukuk alanındaki tüm uyuşmazlıkların tasarı kapsamında olduğu izlenimi vermekte ve herhangi bir kısıtlama da öngörmemektedir. Kamu düzenine ilişkin konular arabuluculuk kapsamında olamaz. Bu nedenle, **Kamu yararı ve/veya kamu düzeninin korunması** ibarelerinin **kısıtlayıcı** ibareler olarak getirilmesi gerekir. Tasarının uygulama alanına giren konuların, kamu düzenine ya da kamu yararına ilişkin olmaması, malvarlığı haklarına ilişkin düzenlemenin daha açık bir şekilde belirlenmesi daha gerçekçi olacaktır.

Tanımlar

2.Madde;

Tasarıda arabulucuların Adalet Bakanlığına bağlı olması yerinde değildir. Siyasi müdahaleler karşısında yapısını koruyabilecek özerk bir yapı içerisinde hukukçular ve Baro temsilcileri ile birlikte diğer sivil toplum kuruluşlarının temsilcilerinden oluşması gerekmektedir. Arabulucuların özerk meslek kuruluşu olarak düzenlenmelidir. Adalet Bakanlığı veya HSYK aracılığı ile denetimin yapılması daha doğru olacaktır.

İradî olma ve eşitlik

3.Madde;

Tarafların arabuluculuk sürecinden vazgeçmesi halinde sadece bu nedene dayalı tazminat talebine maruz kalmayacakları belirtilmesi faydalı olacaktır.

Beyan veya belgelerin kullanılmaması

5. Madde;

Arabuluculuk faaliyetine katılmamış olan ve fakat arabuluculuk yoluyla çözümüne gidilen uyuşmazlıkla bir şekilde bağlantısı bulunan üçüncü kişiler için böyle bir düzenleme yapılması yerinde olmamıştır.

Maddedeki yasağın, arabuluculuk sürecine katılmamış ve bu faaliyet içinde yer almamış olan üçüncü kişiler için de geçerli kabul edilmesi hak arama hürriyetine aykırılık oluşturabilir niteliktedir. Tasarının 5. maddenin 1. fıkrasındaki "üçüncü bir kişi" ibaresi madde metninden çıkartılmasının hak arama hürriyetine daha uygun bir yol olacağı kanısındayız.

Tarafların uyuşmazlıkları arabulucu aracılığı ile çözüme ulaştırmak amacıyla sunulan bilgi ve belgelerin yargılama esnasında kullanılmamaları bireylerin haklarını aramaları önünde kimi zorluklar yaratabilecek nitelik taşımaktadır.

Ücret ve masrafların istenmesi

7. Madde;

Arabuluculuk için adli yardım olanağı sağlanması adalete erişim anlamında önemli bir kıstas olarak belirmektedir. Hukuk *Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Hakkındaki Rec(2002)10 Sayılı Tavsiye Kararının* üçüncü ilkesinin dokuzuncu maddesinde göre, tamamen veya kısmen ücretsiz arabuluculuk hizmet sunmaları veya arabuluculuk için adli yardım olanağı sağlamaları konusunda öneri getirilmiştir.

Taraflarla görüşme ve iletişim kurulması

8. Madde;

Tarafların, arabuluculuk müzakerelerine bizzat kendilerinin veya avukatları aracılığıyla katılabilmeleri düzenlenmelidir. Ayrıca arabuluculuk müzakereleri, faaliyetin şeffaflık, bağımsızlık ve tarafsızlık prensipleri ile yürütülebilmesi için asgari gereklilikler taşımak koşulu ile esnek olması önem taşımaktadır, bu nedenle teknoloji de ki gelişmeler gözetilerek görüntülü ve sesli iletişim tekniğinin kullanılması suretiyle de faaliyetin yürütülmesinin önü açılabilir. Diğer yandan tasarıda yer alan “*her ikisiyle*” yerine “*tarafların her biri*” şeklinde ki düzenlenmesinin daha yerinde olacağı görüşünderiz.

Görevin özenle ve tarafsız biçimde yerine getirilmesi

9. Madde;

Arabulucunun *Görevin özenle ve tarafsız biçimde yerine getirilmesi* yükümlülükleri, ceza hükümleri ise tasarının 33. maddede düzenlenmiştir. Ceza hükümlerinin düzenlendiği 33. madde içeriğinde yalnız 4. maddedeki yükümlülüğün ihlali yaptırıma bağlanmış olup tasarıda bu madde ile ilgili yaptırım hükümleri yer almamaktadır.

Reklam yasağı

10. Madde;

Ceza hükümlerinin düzenlendiği 33. madde içeriğinde yalnız 4. maddedeki yükümlülüğün ihlali yaptırıma bağlanmış olup tasarıda bu madde ile ilgili yaptırım hükümleri yer almamaktadır.

Tarafların aydınlatılması

11. Madde;

Tarafları aydınlatma yükümlülüğünün düzenlenecek bir tutanakla yazılı olarak yerine getirilmesi yerinde olacaktır. Diğer maddelerde söylendiği gibi ceza hükümlerinin düzenlendiği 33. madde içeriğinde yalnız 4. maddedeki yükümlülüğün ihlali yaptırıma bağlanmış olup tasarıda bu madde ile ilgili yaptırım hükümleri yer almamaktadır.

Arabulucuya başvuru

13. Madde;

Tarafların davadan sonra da arabulucuya başvurması durumunda çekişmeli yargı önündeki yürüyen davaların çözüme ulaştırılmasını geciktirmeye yönelik olması durumunda bununla ilgili yapılmış yargılama giderlerini ve karşı tarafın avukatlık ücretini ödemesine karar verebilme olanağı kanun metninde yer almalıdır.

Uyuşmazlığın mahkemeye intikalinden sonra da arabuluculuk faaliyetine başlanmasından sonra, tasarının 18. maddesinde sözü edilen yargısal organın, icra mahkemesi yerine, tarafların davalarının yürüttükleri mahkeme olarak belirlenmesi hukuka daha uygun bir tercih olacaktır.

Arabulucunun seçilmesi

14. Madde;

Tarafların, arabulucu konusunda tarafların anlaşamamaları halinde tasarıda bir düzenleme getirmemektedir. Tasarının, dava açılmasından sonra da arabulucuya başvurulmasını kabul ettiği de gözetildiğinde, arabuluculuk müzakerelerini yönetmek üzere bir veya daha fazla arabulucu atanması yapabileceği getirilmelidir. Mahkeme, taraflarca kararlaştırılan bir kişiyi de arabulucu olarak atayabilir. Pek doğaldır ki taraflar arabulucu seçiminden anlaşamamış olsalar bile arabuluculuk sürecinin işlenmesini isteyebilirler.

Arabuluculuk faaliyetinin yürütülmesi

15. Madde;

Tasarının 15. maddesinin arabulucunun; seçilmesinden sonra, tarafları ilk toplantıya “*en kısa sürede*” yerine daha somut bir sürenin düzenlenmesi ve davetin hangi şekillerde yapılacağına maddede düzenlenmesinin yerinde olacağı düşünülmektedir. Arabuluculuk uygulamasında ilerleme sağlanması için avukatlara aktif rol kazandırılması gerekirdi.

Yine arabuluculuk faaliyeti nedeniyle taraflara belirli koşullar taşınmaları halinde zorunlu avukatlık sisteminin uygulanması adalete daha uygun kararların oluşmasını sağlayacaktır.

Arabuluculuk sürecinin başlaması ve sürelerle etkisi

16. Madde;

Birinci fıkrada arabuluculuk sürecinin başlaması konusunda farklı iki düzenlemeye gidilmiştir. Dava öncesi arabulucuya başvuruda süreç, taraflar ile yapılan ilk toplantıda sürecin devam ettirilmesi konusunda anlaşılması ile başlamaktadır. Oysa dava açılmasından sonra, arabulucuya başvurma konusunda tarafların anlaşması ile süreç başlamaktadır.

Arabuluculuğun sona ermesi

17. Madde;

Arabuluculuk faaliyetinin sona ermesine ilişkin bildirim yönteminin maddede gösterilmesi daha uygun olacağı görüşülmektedir. Arabuluculuk faaliyeti sonucunda tarafların anlaşmaya varmaları hâlinde, düzenlenecek olan anlaşma belgesi, İcra edilebilirlik şerhinin verilmesi için belgenin içeriğinin taşınması gereken asgari koşullar tasarıda düzenlenmesi gerekir.

Tarafların anlaşması

18. Madde;

Tasarıda, tarafların anlaşma halinde bu anlaşmanın icra edilebilirliği bakımından gerekli şerhi vermekle yetkili kılınan yargısal organın biçimsel bir inceleme ile sınırlandırılmasından vazgeçilerek, *kamu yararı ve/veya kamu düzeninin korunması* açısından varılan uzlaşmayı ve gerekse de tarafları uzlaşmaya götüren süreci inceleme olanağı getirilmesi düşüncesi taşımaktayız.

Arabuluculuk müzakereleri sonunda düzenlenecek "*anlaşma belgesi*" nin arabulucu tarafından ya da uyuşmazlığın taraflarınca, gerçeğe aykırı yönlendirmeleri, korkutma gibi tarafların iradesini zaafa uğratması sonucu elde edildiği yönündeki iddialar ile tutanağın tarafları dışında, üçüncü kişiler tarafından ileri sürülecek muvazaa iddialarının nasıl giderileceği kanunda belirtilmesi yerinde olacaktır.

Arabuluculuk faaliyetinin tarafların anlaşmaya varmalarıyla sonuçlanması halinde varılan anlaşma belgesinin de gerektiğinde uyuşmazlık konusu yapılması mümkündür. Taslakta, bu konuda bir düzenleme yer almamaktadır.

Arabuluculuk faaliyetinin tarafların anlaşmalarıyla sonuçlanması halinde varılan anlaşma belgesinin, *hata, hile, ikrah*, sebepleriyle iptaline olanak sağlayan düzenlemeye taslakta yer verilmelidir.

Arabulucular sicilinin tutulması

19. Madde;

Arabulucular sicilinin uzmanlık alanları ve yer bakımından yetkili oldukları yerlerde belirtilerek ayrı listeler halinde tutulmasına ilişkin düzenleme yapılmalıdır,

Arabulucular siciline kayıt şartları

20. Maddesinde;

Taslağın, esasen Avukatlık mesleğinin "*görev tanımı*" içinde bulunan bir alanı düzenlenmekte olduğu görülmektedir.

Uyuşmazlık konusu olayın hukuki değerlendirilmesi yapılmadan çözüm önerilmesi veya uyuşmazlığın çözümüne yardımcı olunabilmesi mümkün olmadığı düşüncesindeyiz. Avukatlık mesleği içinde değerlendirilmesi gereken bir alanın 1136 sayılı yasanın 35/A bu durumu düzenlemektedir. Diğer mesleklere de açılmasının 1136 yasanın 35.maddesine de aykırılık oluşturacaktır. Bu nedenle "*hukuki*" niteliği ağır basan sürecin, hukuki formasyonuna sahip bulunmayan kişiler tarafından yönetilmesine ve olumsuz sonuçlar doğmasına neden olacağını düşünmekteyiz.

Bu nedenle arabulucuların hukuk alanında lisans eğitimi almış olması koşulunu taşımaları yönünde bir düzenleme yapılmalıdır. Yüz saatlik temel hukuk eğitimi ile herhangi bir dalda dört yıllık lisans eğitimi almış bir kişinin bu değerlendirmeyi yapabilecek düzeyde bir hukuk formasyonuna erişebilmesi mümkün değildir. Arabulucuların seçiminde tasarıya hukuk fakültesi lisans eğitimi alma koşulunun getirilmesi gerekir.

Bu maddeye arabulucular siciline kayıt için asgari (28 yada30yaş) sınırı getirilmelidir

Arabuluculuk eğitimi 22. Maddesi

Eğitim verecek kurumların yeterlilik kıstasları ve eğitime ilişkin diğer hususlar kanunda belirlenmelidir. Arabulucu eğitiminin, bu kişilerin seçimine egemen olması gereken ilkeler gözetildiğinde, doğrudan üniversitelerin hukuk fakülteleri tarafından gerçekleştirilmesi Kamu kurumu niteliğindeki kuruluşlar aracılığı verilmesi daha uygun olacağını düşünmekteyiz.

Eğitim kuruluşlarına izin verilmesi 23. Maddesi;

Arabuluculuk eğitimi özel eğitim kuruluşlarıyla değil ülkemizdeki bazı büyük şehirlerde kurulacak kamu kurumu niteliğindeki meslek devlet kurumlarında ya da üniversitelerde akademisyenler tarafından verilmelidir. Böylece hem alanında uzman olan kişilerden eğitim alınmış olunacak, hem de maddi anlamda kursiyerlerin özel eğitim kurumları tarafından yeni bir gelir kapısı olarak görülmecektir.

Ayrıca Arabulucunun eğitim süreci sicile kaydolduktan sonra da devam etmeli ve zorunlu hale getirilmelidir. Her arabulucu uzmanı olduğu konulardaki hukuki 3 yada 5 yılda bir olmak üzere mesleki yeterlilik sınavına tabi olması gerektiği düşüncesindeyiz.

İzin süresinin uzatılması 24. Maddesi;

Yukarıda düzenlemeye göre bu madde hükmü tasarıdan çıkarılmalı yada yeniden düzenlemeye tabi tutulmalıdır.

Arabuluculuk yetki belgesi 25. Maddesi;

Yukarıda 22.madde düzenlemesine göre bu madde hükmü yeniden düzenlemeye tabi tutulmalıdır.

Daire Başkanlığına bilgi verme yükümlülüğü 26. Maddesi;

Yukarıda 22.madde düzenlemesine göre bu madde hükmü yeniden düzenlemeye tabi tutulmalıdır.

Eğitim kuruluşuna verilen iznin iptali 27. Maddesi;

Yukarıda 22.madde düzenlemesine göre bu madde hükmü yeniden düzenlemeye tabi tutulmalıdır.

Kuruluş ve teşkilat
28. Maddesi;

Tasarının 29. maddesinin 2. ve 3. bentlerinde düzenlenen denetim görevinin denetim görevlileri yerine Adalet Müfettişlerine bırakılması da düşünülebilir.

Kurul
31. Madde;

Demokratik bir işleyişe sahip olması gereken kurul siyasi otoriteden bağımsız bir yapıya sahip olmalıdır. Kamu Kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ile hukukçuların sayısı fazla olması adalete erişimin şeffaf, bağımsız ve tarafsız olarak ulaşılmasını sağlayacaktır.

Tasarıda arabuluculuk faaliyetlerini düzenlemek ve denetlemek ayrıca eğitim kurumlarını belirlemek, sınavları yapmak gibi görevler üstlenen ve Adalet Bakanlığı'na bağlı olan Arabuluculuk Kurulu 15 üyeden oluşmaktadır.

Kurulda hukukçu sayısının fazla olması yerindedir. Ancak bu hukukçu üyelerin bağımsız olması gerekirken, atamaların çoğunun Adalet Bakanlığı'na yapılması ve Türkiye Barolar Birliği'nden sadece 2 temsilci bulunması ise bir eksikliktir.

İzmir Barosu Yasa Komisyonu

Not: Komisyon Üyemiz Av. Hatice İşlekel tarafından mail gurubuna gönderilen iletiyi aşağıdadır

Benim arabuluculuk faaliyetinin GİZLİ olması kısmında çekincelerim var.

*5 maddenin 3 fıkrasında, "1 fıkradaki belge ve bilgilerin mahkeme hakem veya herhangi bir idrai makam tarafından istenemez" denilmekte, 1. fıkranın 4 bendinde "sadece arabuluculuk faaliyeti sebebiyle hazırlanan belgeler" de açıklanması istenemeyecek belgeler olarak gösterilmektedir. "sadece arabuluculuk faaliyeti" için bile olsa **Mahkeme tarafından açıklanması istenemeyen belgeler olması**, arabuluculuk faaliyetinin GİZLİ olmasını getirmektedir. Bu durum, hukuka, kanunlara aykırı hallerde arabuluculuk faaliyetinin yapılabilmesi özgürlüğünü getirebilir.*

*Bu yüzden talep edildiğinde arabuluculuk faaliyetinin tüm belge ve bilgilerinin **mahkemeler tarafından istenebileceği, ancak delil oluşturmayacağı** gibi bir ilkenin benimsenmesi, arabuluculuk faaliyetinin hukuka aykırı hallerde kullanımını bir ölçüde denetleyecektir.*

Bu konunun da yönetim kurulunca tartışılmasını talep ediyorum.

emekleriniz için tekrar teşekkürler.

Av.Hatice İşlekel